

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Vier

Jesaja Veertig

Jeff Pippenger

2023-10-23

De boodschap van de Openbaring van Jezus Christus die wordt ontsloten, omvat de identificatie van het Hebreeuwse woord dat als „waarheid” is vertaald, hetgeen onder andere het karakter van Christus vertegenwoordigt als de Alfa en de Omega. Het begin van een zaak dat het einde van een zaak vertegenwoordigt, doordringt de gehele Bijbel, en het karakter van Christus wordt in de Bijbel geopenbaard, want Hij is het Woord. Alfa en Omega is het element van het karakter van Christus dat Hij Zelf aanwijst als het bewijs dat Hij God is.

Jesaja hoofdstuk veertig markeert het begin van een profetisch relaas dat voortduurt tot het einde van het boek Jesaja in hoofdstuk zesenzestig. Het begint met de aanwijzing van de Trooster die gezonden wordt, die Christus de discipelen belooft om hen te troosten vanwege zijn heengaan; maar de komst van de Trooster vindt haar volmaakte vervulling, zoals alle profetieën, in de laatste dagen. De identificatie door Jesaja en Jezus van de komst van de Trooster wijst op de teleurstelling van de beweging van de honderdvierenveertigduizend, die plaatsvond op 18 juli 2020.

Doch Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zal de Trooster niet tot u komen; maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel. Johannes 16:7, 8.

De woorden „zonde, gerechtigheid en oordeel” zijn datgene wat de Trooster zal gebruiken om de wereld te „bestrafen”. Het woord dat vertaald is als „bestrafen”, omvat ook de betekenis van overtuigen. De drie stappen van „zonde, gerechtigheid en oordeel” vertegenwoordigen het Hebreeuwse woord dat vertaald wordt als „waarheid”. Dat woord is gevormd uit de eerste, dertiende en laatste letters van het Hebreeuwse alfabet, en dat woord brengt tot uitdrukking dat de Schepper van alle dingen de Eerste en de Laatste is, de Alfa en de Omega. Wanneer de Trooster tot de teleurgestelde honderdvierenveertigduizend komt, zal Hij hen, en vervolgens de wereld, ervan overtuigen dat God de Alfa en de Omega is.

Troost, troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is; want zij heeft uit de hand des Heeren dubbel ontvangen voor al haar zonden. De stem van een die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heeren, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God. Elk dal zal verhoogd worden, en elke berg en heuvel zal vernederd worden; en het kromme zal recht worden, en de oneffen plaatsen tot een vlakke. En de heerlijkheid des Heeren zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien; want de mond des Heeren heeft het gesproken. Jesaja 40:1–5.

De passage duidt het werk aan van de laatste Elia-boodschapper, dat werd voorafgeschaduwd door William Miller, die op zijn beurt werd voorafgeschaduwd door Johannes de Doper, die werd voorafgeschaduwd door Elia, en die door Maleachi werd aangeduid als de boodschapper die de weg bereidt voor de boodschapper van het verbond. In de laatste Elia-beweging, wanneer de Heer de Trooster zendt om hen te versterken die teleurgesteld zijn geweest en gedurende een vertoeftijd op de Heer wachten, zal de „heerlijkheid des HEEREN geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien.” De „heerlijkheid” van de Heer is Zijn karakter, en de Openbaring van Jezus Christus is een ontzegeling van het element van Zijn karakter dat wordt voorgesteld als Alpha en Omega. Na de inleiding van de eerste vijf verzen vraagt de „stem des roependen in de woestijn” God: „Wat zal ik roepen?”

De stem zei: Roep. En hij zei: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn heerlijkheid is als de bloem des velds: Het gras verdort, de bloem valt af; omdat de Geest des Heeren daarover blaast: voorwaar, het volk is gras. Het gras verdort, de bloem valt af: maar het woord van onze God zal in eeuwigheid bestaan. Jesaja 40:6–8.

De boodschap van het karakter van Christus, die wordt voorgesteld als Alfa en Omega, wordt geplaatst binnen de symboliek van de islam. In Ezechiël zevenendertig wordt het dal van de dorre beenderen eerst samengebracht, en vervolgens door de profetische boodschap van de vier winden tot leven gebracht.

„Engelen houden de vier winden tegen, voorgesteld als een woedend paard dat tracht los te breken en over het oppervlak van de gehele aarde te stormen, terwijl het verwoesting en dood op zijn weg brengt.

“Zullen wij slapen op de uiterste grens van de eeuwige wereld? Zullen wij dof en koud en dood zijn? O, dat wij in onze gemeenten de Geest en adem van God in Zijn volk ingeblazen mochten hebben, opdat zij op hun voeten zouden staan en leven. Wij moeten zien dat de weg nauw is en de poort eng. Maar wanneer wij door de enge poort gaan, is haar wijdte zonder grens.”
Manuscript Releases, deel 20, 217.

Het toornige paard van de Bijbelse profetie is de islam. Het toornige paard wordt ervan weerhouden zijn vernietigende werk te verrichten, zoals wordt voorgesteld door het tegenhouden van de vier winden door vier engelen in Openbaring zeven. Zij worden tegengehouden totdat de honderdvierenvijftigduizend verzegeld zijn.

En na deze dingen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat de wind niet zou waaien over de aarde, noch over de zee, noch over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luider stem tot de vier engelen, aan wie macht gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God aan hun voorhoofden verzegeld hebben. Openbaring 7:1–3.

Het tegenhouden van de vier winden stelt het in bedwang houden van de islam voor, totdat de verzegeling van Gods volk volbracht is. De islam wordt in Openbaring voorgesteld als de laatste

drie van de zeven bazuinen, en ook als de drie weeën.

En ik zag en hoorde een engel, vliegende in het midden des hemels, die met luider stem zei: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige stemmen der bazuin van de drie engelen, die nog bazuinen zullen! Openbaring 8:13.

Na de introductie van de drie wee-bazuinen duidt Johannes in hoofdstuk negen de kenmerken van de islam aan. In vers vier van hoofdstuk negen wordt aan de islam een bevel gegeven, dat in de geschiedenis van Abubekr, de eerste leider na Mohammed, werd vervuld.

En hun werd bevolen dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch enig groen gewas, noch enige boom, maar alleen die mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofden hebben. Openbaring 9:4.

Uriah Smith bracht de relatie van Abubekr met vers vier in verband.

“Na de dood van Mohammed werd hij in het bevel opgevolgd door Abubekr, A.D. 632, die, zodra hij zijn gezag en regering behoorlijk had gevestigd, een rondschrift aan de Arabische stammen zond, waarvan het volgende een uittreksel is:

“Wanneer gij de oorlogen des Heeren voert, gedraagt u dan als mannen, zonder de rug toe te keren; maar laat uw overwinning niet bevlekt worden met het bloed van vrouwen en kinderen. Vernielt geen palmbomen en verbrandt geen korenvelden. Velt geen vruchtbomen en richt geen schade aan onder het vee, behalve aan datgene wat gij doodt om te eten. Wanneer gij enig verbond of enige overeenkomst sluit, houd u daaraan en doe wat gij belooft. En terwijl gij voorttrekt, zult gij enige godsdienstige personen aantreffen die zich in kloosters hebben teruggetrokken en zich ten doel stellen God op die wijze te dienen; laat hen met rust, en doodt hen niet en vernielt hun kloosters niet. En gij zult een ander soort mensen aantreffen die tot de synagoge van Satan behoren, die geschoren kruinen hebben; zorg ervoor dat gij hun schedels klieft, en geef hun geen kwartier totdat zij zich óf tot Mohammedanen bekeren óf schatting betalen.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Uriah Smith gaat verder met het aanwijzen van twee klassen mensen, die onderscheiden moesten worden door de islamitische krijgers die Abubekr uitzond om oorlog te voeren tegen Rome. De ene klasse duidt hij aan als katholieke monniken, die op zondag aanbaden; en de andere klasse bestond uit hen die op de zevende dag aanbaden. De islam mocht alleen de aanbidders van de zon aanvallen. Belangrijker voor onze beschouwing is dat mensen, hetzij zondagsvierders hetzij sabbathouders, symbolisch worden voorgesteld als gras, groene dingen en bomen. De vier winden in hoofdstuk zeven werden tegengehouden om niet over het gras te blazen, totdat de sabbathouders verzegeld waren.

De boodschapper van de beweging van de honderdvierenveertigduizend vraagt God: „Wat zal ik roepen?” Hem werd gezegd dat zijn boodschap moest zijn dat het Woord van God voor eeuwig standhoudt, en die boodschap moest geplaatst worden binnen de context van de wind die over het gras blaast. Wanneer de Trooster gezonden wordt tot de honderdvierenveertigduizend, die teleurgesteld zijn geraakt over een mislukte voorspelling aangaande de islam en die daarna

erkennen dat zij zich bevinden in de vertoeftijd van de gelijkenis van de tien maagden, dan worden zij vervolgens door de Trooster ingelicht dat de boodschap die zij moeten brengen, de boodschap is van de rol van de islam in de Bijbelse profetie. De komst van de Trooster doet hen, in de geschiedenis van de vertoeftijd, standhouden.

En Hij zeide tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik zal tot u spreken. En de Geest kwam in mij, toen Hij tot mij sprak, en stelde mij op mijn voeten, zodat ik Hem hoorde Die tot mij sprak. Ezechiël 2:1, 2.

Zij staan op wanneer zij worden opgewekt.

En uit de volken en stammen en talen en natiën zullen zij hun dode lichamen zien, drie dagen en een halve, en niet toelaten dat hun dode lichamen in graven worden gelegd. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden en vrolijk zijn, en elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten hen die op de aarde woonden, gekweld hadden. En na drie dagen en een halve voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:9–11.

De twee stappen van eerst opstaan en vervolgens als banier te worden opgeheven, worden ook door Ezechiël in hoofdstuk zevenendertig uitgebeeld. Ezechiëls eerste stap brengt de lichaamsdelen van de dode, dorre beenderen bijeen, die zich bevinden in de vallei van teleurstelling. Ezechiëls tweede stap is de boodschap van de vier winden, die de verzegelingsboodschap is, die de boodschap van de islam is.

En Hij zeide tot mij: Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden? En ik antwoordde: Ach, Heere HEERE, Gij weet het. Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: Gij dorre beenderen, hoort het woord des HEEREN. Zo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Zie, Ik zal geest in u doen komen, en gij zult levend worden. En Ik zal pezen op u leggen, vlees op u doen opkomen en u met huid overtrekken, en geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten dat Ik de HEERE ben. Toen profeteerde ik zoals mij bevolen was; en terwijl ik profeteerde, ontstond er een geluid, en zie, een beweging, en de beenderen kwamen bijeen, elk been tot zijn been. En toen ik zag, zie, er kwamen pezen en vlees op hen, en de huid overtrok hen van boven; maar er was geen geest in hen. Toen zeide Hij tot mij: Profeteer tot de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tot de wind: Zo zegt de Heere HEERE: Kom uit de vier winden, o geest, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. Toen profeteerde ik zoals Hij mij bevolen had, en de geest kwam in hen, en zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een uitermate groot leger. Ezechiël 37:3–10.

In de passage uit Jesaja die wij thans overwegen, staan zij, wanneer de Trooster komt, op hun voeten; vervolgens worden zij als een banier op een hoge berg verheven en verkondigen zij de „blijde boodschap”, welke de late regen is, de boodschap van de derde engel.

O Sion, gij verkondigster van goede tijding, beklim de hoge berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede tijding, hef uw stem op met kracht; hef haar op, wees niet bevreesd; zeg tot de steden van Juda: Zie, uw God! Zie, de Heere HEERE zal komen met sterke hand, en zijn arm zal voor Hem heersen; zie, zijn loon is bij Hem en zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

Hij zal zijn kudde weiden als een herder; Hij zal de lammeren met zijn arm vergaderen en in zijn schoot dragen, en de zogenden zal Hij zachtkens leiden. Wie heeft de wateren gemeten met de holte van zijn hand, en de hemel met een span afgemeten, en het stof der aarde in een maat gevat, en de bergen gewogen in een weegschaal en de heuvelen in een balans? Wie heeft de Geest des HEEREN bestuurd, of wie heeft Hem als zijn raadsman onderwezen? Met wie heeft Hij raad gehouden, en wie heeft Hem inzicht gegeven, en Hem geleerd aangaande het pad van het recht, en Hem kennis geleerd, en Hem de weg van het verstand getoond? Zie, de volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan de weegschaal; zie, Hij neemt de eilanden op als fijn stof. En de Libanon is niet genoegzaam om te branden, noch zijn dieren genoegzaam ten brandoffer. Alle volken zijn als niets voor Hem; zij worden door Hem geacht minder dan niet en ijdelheid. Jesaja 40:9–17.

Zij die uit hun graven zijn gekomen, worden opgeheven als een banier, of, zoals Jesaja het aanduidt, zij worden gebracht naar „een hoge berg”. De hoge berg is de banier, en zij vertegenwoordigt hen die op de Heer wachtten gedurende de vertoef tijd die in gang wordt gezet door de eerste teleurstelling van 18 juli 2020.

Duizend zullen vluchten voor het dreigen van één; voor het dreigen van vijf zult gij vluchten; totdat gij overgelaten wordt als een mast op de top van een berg en als een banier op een heuvel. Daarom zal de HEERE wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij Zich verheffen, opdat Hij Zich over u ontferme; want de HEERE is een God des oordeels; welgelukzalig zijn allen die op Hem wachten. Jesaja 30:17, 18.

In Openbaring elf wordt de banier naar de hemel opgenomen.

En zij hoorden een grote stem uit de hemel, die tot hen zei: Kom hierheen omhoog. En zij stegen op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. En in datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad viel, en in de aardbeving werden zeventuizend mensen gedood; en de overigen werden bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Openbaring 11:12, 13.

Openbaring elf maakt duidelijk dat de twee getuigen opvaren naar de hemel, in hetzelfde uur als de aardbeving. De aardbeving die in de vroegere geschiedenis door de Franse Revolutie werd vervuld, is een voorafbeelding van de omverwerping van de Verenigde Staten bij de zondagswet. Het banier wordt daarom opgeheven bij de zondagswet, en het banier verkondigt vervolgens de „blijde boodschap” aan de gehele wereld.

Gij, alle inwoners der wereld en bewoners der aarde, ziet toe, wanneer hij op de bergen een banier opheft; en hoort toe, wanneer hij op de bazuin blaast. Jesaja 18:3.

Het banier zal de „goede tijding” verkondigen wanneer de „bazuin” wordt geblazen. De laatste bazuinboodschap van de Openbaring is de zevende bazuin, die het derde wee is, namelijk de islam. Jesaja, Johannes en Ezechiël spreken allen over de laatste dagen, en zij spreken elkaar nooit tegen.

Het zegel van God wordt bij de zondagswet op Gods volk geplaatst.

‘Niemand van ons zal ooit het zegel van God ontvangen zolang onze karakters nog één vlek of smet vertonen. Het is aan ons om de gebreken in ons karakter te herstellen, om de tempel van de ziel van elke verontreiniging te reinigen. Dan zal de late regen op ons vallen, zoals de vroege regen op de discipelen viel op de Pinksterdag....’

„Wat doet u, broeders, in het grote werk van voorbereiding? Degenen die zich met de wereld verenigen, ontvangen de wereldse vorm en bereiden zich voor op het merkteken van het beest. Degenen die geen vertrouwen in zichzelf stellen, die zich voor God vernederen en hun zielen reinigen door de waarheid te gehoorzamen, dezen ontvangen de hemelse vorm en bereiden zich voor op het zegel van God op hun voorhoofden. Wanneer het besluit uitgaat en het stempel wordt gedrukt, zal hun karakter tot in eeuwigheid rein en vlekkeloos blijven.”
Testimonies, deel 5, 214–216.

Hoewel het besluit wordt opgelegd bij de zondagswet, zullen degenen die het zegel ontvangen reeds vóór de zondagswet een karakter moeten hebben dat voor het zegel is voorbereid, want de zondagswet is de crisis waarnaar alle crises in Gods Woord vooruitwijzen. Zij is de „crisis”, of de „roep”, te middernacht in de gelijkenis van de tien maagden.

„Karakter wordt door een crisis geopenbaard. Toen de ernstige stem te middernacht verkondigde: ‘Zie, de bruidegom komt; gaat uit hem tegemoet,’ ontwaakten de slapende maagden uit hun sluimer, en het werd zichtbaar wie zich op de gebeurtenis had voorbereid. Beide groepen werden overrompeld, maar de ene was op het noodgeval voorbereid, en de andere werd onvoorbereid bevonden. Karakter wordt door omstandigheden geopenbaard. Noodsituaties brengen het ware gehalte van het karakter aan het licht. Een plotselinge en onverwachte ramp, een verlies door de dood of een crisis, een onverwachte ziekte of smart, iets dat de ziel oog in oog met de dood brengt, zal de ware innerlijke gesteldheid van het karakter aan het licht brengen. Het zal openbaar worden of er al dan niet werkelijk geloof is in de beloften van het woord van God. Het zal openbaar worden of de ziel al dan niet door genade wordt staande gehouden, of er olie in het vat met de lamp is.”

„Tijden van beproeving komen over allen. Hoe gedragen wij ons onder de beproeving en toetsing van God? Gaan onze lampen uit? of houden wij ze nog brandende? Zijn wij op iedere noodsituatie voorbereid door onze verbinding met Hem die vol is van genade en waarheid? De vijf wijze maagden konden hun karakter niet overdragen aan de vijf dwaze maagden. Karakter moet door ons als individuen worden gevormd.” Review and Herald, 17 oktober 1895.

De wijze maagden hadden de olie nodig vóórdat de roep klonk, want wanneer de crisis te middernacht aanbreekt, is het te laat om de olie nog te verkrijgen.

„Er heerst een geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen tot vlak voor het einde van de tijd. Zodra het volk van God aan hun voorhoofden verzegeld is,—het is niet enig zegel of merkteken dat gezien kan worden, maar een verankering in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet bewogen kunnen worden,—zodra Gods volk verzegeld en voorbereid is op de schudding, zal die komen. Ja, zij is reeds begonnen; de oordelen van God rusten nu op het land, om ons te waarschuwen, opdat wij mogen weten wat er komen gaat.” Manuscript Releases, deel 1, 249.

Het zegel van God is een gegrond worden in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk. Dat zegel kan niet worden gezien, maar de banier zal worden gezien, want dat is de enige wijze waarop de wereld gewaarschuwd kan worden. Daarom is er een tijd waarin het zegel niet kan worden gezien, die wordt gevolgd door de zondagswet, waarin het zegel zichtbaar moet zijn.

“Het werk van de Heilige Geest is de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. De wereld kan slechts worden gewaarschuwd door te zien dat zij die de waarheid geloven, door de waarheid geheiligd zijn, handelend naar hoge en heilige beginselen, en in verheven en verheffende zin de scheidslijn tonend tussen hen die de geboden van God onderhouden, en hen die deze met voeten treden. De heiliging door de Geest markeert het onderscheid tussen hen die het zegel van God hebben, en hen die een onechte rustdag houden. Wanneer de beproeving komt, zal duidelijk worden aangetoond wat het merkteken van het beest is. Het is het houden van de zondag. Zij die, nadat zij de waarheid hebben gehoord, deze dag blijven beschouwen als heilig, dragen het kenteken van de mens der zonde, die meende tijden en wetten te veranderen.” Bible Training School, 1 december 1903.

Het zegel dat moet worden ontvangen vóór de zondagswet, is de volle ontwikkeling van het karakter van Christus, en het is onzichtbaar, behalve voor de engelen. Het zegel dat zichtbaar wordt bij de zondagswet, zijn zij die de sabbat van de zevende dag onderhouden, want die is het zegel, of teken, van Gods volk.

Spreek ook tot de kinderen van Israël en zeg: Voorwaar, Mijn sabbatten zult gij onderhouden; want zij zijn een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, opdat gij weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt. Exodus 31:13.

De verzegeling van de honderdvierenveertigduizend begon op 18 juli 2020 en moet voltooid zijn vóór de zondagswet.

Gij allen, inwoners der wereld en bewoners der aarde, ziet toe, wanneer hij een banier opheft op de bergen; en hoort, wanneer hij op de bazuin blaast. Jesaja 18:3.

De zeven donderslagen die nu zijn ontzegeld, maken duidelijk dat de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend het werk is van de verkondiging van een boodschap die geplaatst is binnen de context van de bazuinwaarschuwing van het derde wee. De bazuin van de islam in de Bijbelse profetie is datgene wat wordt geblazen door het banier dat uit het graf wordt opgeheven.

De vier merktekens van elke hervormingslijn, die overeenstemmen met de vier merktekens van de geschiedenis van 1840 tot 1844, stellen vast dat elk van de vier stappen van elke hervormingslijn altijd hetzelfde thema bezit. Het eerste merkteken in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend, dat werd voorgesteld door 1840 tot 1844, was de bekrachtiging van de boodschap op 11 september 2001. Dat merkteken was de islam. Het tweede merkteken van de parallelle geschiedenis voor de honderdvierenveertigduizend was de teleurstelling van 18 juli 2020. Dat merkteken was een voorspelling van de islam die door de toepassing van tijd was verdorven. Het derde merkteken, dat de Middernachtsroep markeert, is een correctie van de mislukte voorspelling van de islam. De correctie vertegenwoordigt de verwerping van de toepassing van tijd. Het vierde merkteken is de zondagswet, waar het vaandel dat wordt

opgeheven, op de zevende bazuin blaast, die het derde wee is, namelijk de islam.

Jesaja hoofdstuk veertig duidt het uitgangspunt aan voor de volgende zesentwintig hoofdstukken. Dat uitgangspunt bevindt zich in het boek Openbaring hoofdstuk elf, wanneer de twee profeten die de mensen kwelden, weer tot leven worden gebracht. De Trooster wekt hen op en brengt hen in een staande houding, en daarna worden zij ten hemel opgenomen. Jesaja duidt de boodschapper van Elia aan als de stem van een roepende in de woestijn. Die boodschapper vraagt vervolgens wat zijn boodschap moet zijn, en hem wordt in profetische symboliek gezegd dat de boodschap van de islam een bazuinwaarschuwing is die het banier verkondigt. Toch is de enige wijze waarop de islam in de laatste dagen als de bazuin van waarschuwing kan worden voorgesteld, door de islam uit het verleden te identificeren. Het begin van de islam zoals dit door de Millerieten werd begrepen, en zoals dit aanschouwelijk werd weergegeven op de twee heilige kaarten van Habakuk, moet worden aangewend om de islam van de derde wee te identificeren.

Ik was in de Geest op de dag des Heeren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin. Openbaring 1:10.

Johannes hoorde in de Openbaring achter zich de stem van een bazuin, en Johannes vertegenwoordigt de honderdvierenveertigduizend die een stem uit het verleden horen. De stem achter Johannes, die het geluid van een bazuin uit het verleden voorstelt, is het pioniersinzicht dat de bazuinen Gods oordelen waren tegen de zondagverering. De eerste vier bazuinen werden over het heidense Rome gebracht als antwoord op de eerste zondagswet die Constantijn in het jaar 321 uitvaardigde. De vijfde en zesde bazuin, die het eerste en tweede wee zijn, stellen Gods oordelen voor tegen het pauselijke Rome nadat ook dit een zondagswet had uitgevaardigd op het Concilie van Orléans in het jaar 538. Het derde wee van de islam komt wanneer in de Verenigde Staten de zondagswet wordt aangenomen. Dan wordt het banier opgeheven en duidt zij de profetische rol van de islam aan, op grond van de aanvankelijke rol van de islam.

De boodschap die door de banier wordt verkondigd, kan alleen worden gevestigd wanneer de boodschap binnen de context van Alpha en Omega wordt geplaatst. Na deze inleiding in Jesaja hoofdstuk veertig wordt de krachtigste en meest rechtstreekse bijbelse voorstelling van God als de Alpha en Omega uiteengezet over verscheidene opeenvolgende hoofdstukken. Die hoofdstukken vormen Jesaja's voorstelling van de Openbaring van Jezus Christus, die „God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden; en die Hij door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven heeft aan Zijn dienstknecht Johannes”, die het „in een boek geschreven heeft, en het gezonden heeft aan de zeven gemeenten.”

In het volgende artikel zullen wij de volgende hoofdstukken van Jesaja behandelen.

Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren hetgeen daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Openbaring 1:3.